

derskrevet. Vi må så se, hvornår vi kan komme så langt. Vi synes i hvert fald, det er vigtigt at blive ved med at tage skridt hen imod at sikre, at børn får en bedre retsstilling.

Jeg synes, at det, som fru Lone Dybkjær foreslog om at overveje at lave noget fælles møde mellem socialordførere og retsordførere, kunne være et godt skridt på vejen. Det har vi tidligere også gjort på andre områder, og det kunne på baggrund af en redegørelse være en god mulighed for at se på, hvordan retsstillingen er i dag på en lang række forskellige områder, så vi havde et bedre fælles grundlag som udgangspunkt for debatten.

Ministeren, kunne jeg jo forstå, ønskede ikke umiddelbart at udvide klageadgangen, men ville heller ikke udelukke muligheden for at se på at udvide Børnerådet, f.eks. så Børnerådet får nogle bedre muligheder for at rejse generelle problemstillinger på baggrund af konkrete sager. Hvis vi kunne komme så vidt, er vi da i hvert fald kommet et stykke længere, end vi er i dag. Det kunne være en vigtig mulighed, at Børnerådet fik den opgave at følge med i, hvad der egentlig konkret er af problemer, og havde en ret til at rejse de problemer over for Folketinget.

Venstres ordfører, fru Inge-Lene Ebdrup, har i debatten om både det her forslag og det tidligere forslag lagt en del vægt på spørgsmålet om anbringelse og de rettigheder, der er givet med den nye anbringelsesreform.

Selvfølgelig er de rettigheder, der er givet der, et fremskridt, men jeg tror, det er vigtigt at understrege, at det, vi fokuserer på, ikke kun er, at barnet bliver hørt, inden det bliver anbragt, men også, at der, hvis der undervejs, når barnet er anbragt, opstår nogle problemer, så ikke bare er en generel rådgivningstelefon, det kan ringe til, men også nogen, der så kan tage fat i at prøve at hjælpe barnet. Uden at vi nødvendigvis skal over i hele det store apparat igen, er der nogle, som barnet kan få hjælp af, og som kan tage barnet i hånden.

Kl. 14.50

Hvordan vi så konkret skal udforme det, må vi kigge på, men vi mener, det er vigtigt, at der er nogle muligheder for også at rejse sagerne, efter at barnet er anbragt, når der opstår problemer. For det betyder meget for de børn, der er i den helt specielle og meget hårde situation, at der er nogen, der kan lytte til dem, som ikke er deres forældre eller deres forældres repræsentanter, men som er nogen, der kun ser det fra

barnets synsvinkel. Vi synes, at det er vigtigt at se på, at vi kan udbygge de muligheder.

Så har der undervejs været noget debat fra flere ordføreres side om forældremyndighed. Jeg vil gerne understrege, at vi ikke har planer om generelt at fratage forældre forældremyndigheden eller at sige, at det offentlige skal overtage forældremyndighed og forældremyndighedsansvar. Det ville være helt absurd. Men der er forældre, der ikke lever fuldt ud op til forældreansvaret. Der er de sager, hvor det går så langt, at vi kommer helt over i en anbringelse, men det kunne jo også være, at vi, hvis vi kunne sætte ind noget tidligere, kunne forebygge problemerne, inden det kom så langt ud, at vi skulle til at fjerne barnet fra hjemmet og fratage forældrene forældremyndigheden.

Derfor synes vi, der skal være nogle bedre muligheder for børnene for at gøre opmærksom på problemerne på et tidligt tidspunkt. Der er jeg meget enig med fru Lone Dybkjær i, at en del af det handler om bedre uddannelse af pædagoger, skolelærere osv. i, hvordan de opdager nogle problemer, og hvordan de tager hånd om dem.

Det Kriminalpræventive Råd har lavet en glimrende pjece om, hvordan man kan prøve at håndtere sådan nogle sager, hvordan man kan prøve at håndtere nogle samtaler med forældre, men jeg tror, der skal mere til. Det er en af de ting, der skal gøres, men jeg tror også, at børn nogle gange skal have nogle muligheder for at ringe til nogen anonymt, nogen, som ikke er en skolelærer, der kender dem og deres forældre, også fordi nogle lokalsamfund er meget små.

Derfor kan der være behov for også at have nogle andre, barnet kan ringe til, og som barnet måske ikke bare kan ringe til, men hvor det kan gå skridtet videre og kan komme til at sidde og snakke med dem og se dem i øjnene imens. Det er det, vi gerne vil give muligheden for med det forslag, som vi har stillet her. Derfor vil vi gerne drøfte, hvordan vi kan komme videre med, at der er nogen, som faktisk tager børnene i hånden. Det er et vigtigt budskab for os.

Socialdemokratiet var også positive over for at se på det her, og det fint. De har så i deres eget forslag peget mere på Ombudsmanden. Vi synes, det er vigtigt at fastholde Ombudsmanden med de funktioner, Ombudsmanden har, men når man klager til Ombudsmanden, handler det jo om formalia. Der, hvor Ombudsmanden kan gå ind, er, hvis regler om partshøring, om begrundelse, om klageadgang osv. ikke er over-